

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.7.2024
COM(2024) 316 final

2024/0187 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och säkrare uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 17 april 2018 antog kommissionen ett förslag till förordning om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet¹. Kommissionen föreslog att parlamentet och rådet skulle basera förordningen på artikel 21.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). På grundval av det förslaget antog parlamentet och rådet den 20 juni 2019 förordning (EU) 2019/1157², som har varit tillämplig sedan den 2 augusti 2021.

Domstolen fastställde i målet *Landeshauptstadt Wiesbaden*³ att förordning (EU) 2019/1157 är ogiltig eftersom att den felaktigt antagits med stöd av artikel 21.2 i EUF-fördraget och med tillämpning av det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Enligt domstolen är förordning (EU) 2019/1157 en av de åtgärder som omfattas av det specifika tillämpningsområdet för artikel 77.3 i EUF-fördraget, som föreskriver ett särskilt lagstiftningsförfarande och i synnerhet enhällighet i rådet.

Samtidigt som domstolen ogiltigförklarade förordning (EU) 2019/1157 slog den fast att ”verkningarna av förordning 2019/1157 ska bestå till dess att en ny – med stöd av artikel 77.3 FEUF antagen – förordning som ersätter den träder i kraft, vilket ska ske inom skälig tid, dock senast inom två år räknat från den 1 januari året efter det att denna dom meddelas”.

Syftet med detta förslag är att inleda förfarandet för att på lämplig rättslig grund, nämligen artikel 77.3 i EUF-fördraget, anta en ny förordning om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och säkrare uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet.

Detta förslag återger i huvudsak texten till förordning (EU) 2019/1157, såsom den antagits av parlamentet och rådet. Domstolen slog särskilt fast att de begränsningar av rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd av personuppgifter enligt artiklarna 7 respektive 8 i stadgan som följer av skyldigheten att införa två fingeravtryck i lagringsmediet i identitetskort inte strider mot proportionalitetsprincipen⁴.

Oaktat detta anser kommissionen att det är lämpligt att anpassa texten i vissa mindre avseenden. Dessa anpassningar förklaras i avsnittet ”Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget”.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende förvaltningen vid de yttre gränserna, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet och terrorism. Många av unionens säkerhetsåtgärder är beroende

¹ [COM\(2018\) 212 final](#).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet (EUT L 188, 12.7.2019, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1157/oj>).

³ Dom av den 21 mars 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251.

⁴ Dom av den 21 mars 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkt 124.

av säkra rese- och uppehållshandlingar – såsom de regelbundna kontroller som fastställts i kodexen om Schengen gränserna⁵ och i Schengens informationssystem.

Enligt artikel 77.1 EUF-fördraget, och såsom domstolen påpekade i domen i målet *Landeshauptstadt Wiesbaden*⁶, måste unionen utforma en politik med syftet att säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, oavsett deras medborgarskap, när de passerar de inre gränserna, säkerställa kontroller av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna samt stegvis införa ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna. Bestämmelserna om pass, identitetskort, uppehållstillstånd eller andra jämförbara dokument som det hänvisas till utgör en integrerad del av all sådan unionspolitik. De handlingar som avses i förslaget till förordning gör det möjligt för unionsmedborgarna bland annat att intyga att de åtnjuter den rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier som avses i artikel 20.2 a EUF-fördraget och således att utöva denna rätt.

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁷ fastställs villkoren för utövandet av rätten att fritt röra sig och vistas (både tillfälligt och permanent) i unionen för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar. I det direktivet föreskrivs att unionsmedborgare med ett giltigt identitetskort eller pass och deras familjemedlemmar med ett giltigt pass får resa in och bo i en annan medlemsstat och ansöka om lämpliga uppehållshandlingar. Direktiv 2004/38/EG reglerar dock inte format och standarder för de identitetskort som ska användas för att resa in i eller ut ur medlemsstaterna. Det föreskrivs förutom handlingens benämning heller inga specifika standarder för uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar.

Genom att behålla de säkerhetsstandarder som införts genom förordning (EU) 2019/1157 och som är tillämpliga på identitetskort som medlemsstaterna utfärdar till sina medborgare och på uppehållshandlingar som medlemsstaterna utfärdar till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar sin rätt till fri rörlighet är detta förslag helt förenligt med de befintliga politiska åtgärder som beskrivs ovan.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Såsom domstolen slog fast i målet *Landeshauptstadt Wiesbaden*⁸ ger artikel 77.3 i EUF-fördraget unionen befogenhet att anta bestämmelser om pass, identitetskort, uppehållstillstånd eller andra jämförbara dokument som är avsedda att underlätta utövandet av den rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier som garanteras i artikel 20.2 a i EUF-fördraget. Domstolen angav att det följer av det huvudsakliga syftet med och de huvudsakliga beståndsdelarna i förordning (EU) 2019/1157 – att skärpa säkerhetsstandarderna i fråga om identitetskort och uppehållshandlingar och att fastställa vilka krav, särskilt i fråga

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/458 av den 15 mars 2017 om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller stärkandet av kontroller mot relevanta databaser vid de yttre gränserna (EUT L 74, 18.3.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/458/oj>).

⁶ Dom av den 21 mars 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkt 51.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

⁸ Dom av den 21 mars 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkt 54.

om säkerhet, som sådana handlingar måste uppfylla – att förordningen ingår bland de rättsakter som omfattas av det specifika tillämpningsområde för artikel 77.3 EUF-fördraget⁹. Detsamma gäller detta förslag, som återger förordning (EU) 2019/1157, med undantag för begränsade justeringar som inte påverkar dess syfte och huvudsakliga beståndsdelar.

Artikel 77.3 i EUF-fördraget föreskriver ett särskilt lagstiftningsförfarande. När rådet antar åtgärder i enlighet med artikel 77.3 i EUF-fördraget ska det besluta med enhällighet efter att ha hört parlamentet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Unionen är fast besluten att säkerställa fri rörlighet för personer inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. För att trygga det förtroende som behövs för den fria rörligheten inom det området är det väsentligt att identitetskort och uppehållshandlingar är säkra.

Utan en gemensam standard på unionsnivå är det troligt att hindren för fri rörlighet till följd av de problem med godtagandet av vissa handlingar som observerats före antagandet av förordning (EG) nr 2019/1157 skulle återuppträffa¹⁰. Även tidigare upplevda säkerhetsbrister till följd av otillräckligt säkra handlingar skulle återuppträffa. Avsaknaden av åtgärder på unionsnivå skulle i ett sammanhang där medborgarna bor och reser inom unionen också leda till mer praktiska problem för unionsmedborgare, nationella myndigheter och företag. Det är tydligt att det krävs fortsatta insatser på unionsnivå för att åtgärda sådana systemproblem genom att upprätthålla en hög säkerhetsnivå för nationella identitetskort och uppehållshandlingar.

Målen för eventuella initiativ som syftar till att förhindra att sådana problem återuppträffa kan inte uppnås på nationell nivå. De handlingar som omfattas av detta förslag har en inneboende europeisk dimension på grund av deras koppling till utövandet av rätten till fri rörlighet inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Genom att anta förordning (EU) 2019/1157 har medlemsstaterna redan bekräftat behovet av att agera på unionsnivå.

Förordningen skulle inte kräva att medlemsstaterna utfärdar handlingar som för närvarande inte utfärdas.

- **Proportionalitetsprincipen**

Unionsåtgärder kan fortsatt tillföra ett betydande mervärde för hanteringen av ovanstående problem. Unionsmedborgarnas utövande av sina rättigheter skulle kunna hindras om de inte kan lita på att deras handlingar med säkerhet kommer att godtas utanför den utfärdande medlemsstaten.

Befintliga säkerhetsutmaningar visar på den oupplösliga kopplingen mellan fri rörlighet för personer inom unionen och en robust förvaltning av de yttre gränserna. I den mån identitetskort kan användas för att korsa de yttre gränserna skulle åtgärder för att öka säkerheten och förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, såsom systematiska kontroller mot databaser av alla personer som korsar de yttre gränserna, även unionsmedborgare, försvagas om säkerhetsstandarderna för identitetskort försämras. I ett övergripande perspektiv kommer minimistandarderna för den information som ska lämnas på de handlingar som omfattas av detta förslag och för säkerhetsdetaljer som är gemensamma för alla medlemsstater

⁹ Dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkterna 59–61.

¹⁰ För en mer detaljerad beskrivning av situationen före antagandet av förordning (EU) 2019/1157, se [SWD\(2018\) 110 final](#) (inte översatt till svenska).

som utfärdar handlingarna att underlätta fri rörlighet och öka säkerheten inom unionen och vid unionens gränser.

Det är inte motiverat att fullständigt harmonisera identitetskortens utformning. Som en proportionell åtgärd föreslås i stället minimistandarder för handlingarna. Detta innebär obligatorisk användning av fingeravtryck, som är ett tillförlitligt och effektivt medel att med säkerhet fastställa en persons identitet och en proportionell åtgärd mot bakgrund av målen att underlätta utövandet av rätten till rörelse- och uppehållsfrihet, bekämpa framställandet av falska identitetskort samt identitetsstöder och säkerställa interoperabilitet mellan systemen för kontroll av identitetshandlingar¹¹.

För uppehållskort som utfärdas till familjemedlemmar från tredjeländer föreslås fortsatt användning av samma format som redan överenskommit på unionsnivå i fråga om uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare.

- **Val av instrument**

En förordning är det enda rättsliga instrument som kan säkerställa en direkt och gemensam tillämpning av EU-rätten i alla medlemsstater. På ett område där skillnader tidigare har visat sig vara skadliga för den fria rörligheten och säkerheten kommer en förordning att säkerställa att önskad enhetlighet upprätthålls.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Konsekvensbedömning**

Ingen konsekvensbedömning gjordes vid utarbetandet av detta förslag i och med att det i huvudsak återger texten till förordning (EU) 2019/1157, som i sin tur byggde på ett förslag¹² som åtföljdes av en konsekvensbedömning¹³. Detta förslag förväntas därför inte leda till några nya konsekvenser. I detta förslag beaktas dessutom lärdomarna från den genomföranderapport som antogs den 20 september 2023¹⁴. Eftersom det inte ens har gått tre år sedan förordning (EU) 2019/1157 började tillämpas har någon utvärdering inte gjorts.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag har en positiv inverkan på unionsmedborgarnas grundläggande rätt till rörelse- och uppehållsfrihet enligt artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) på så sätt att det åtgärdar svårigheter vad gäller erkännandet av och den otillräckliga säkerheten i både identitetskort och uppehållshandlingar.

Detta förslag innebär behandling av personuppgifter, inklusive biometriska uppgifter i form av en ansiktsbild och två fingeravtryck. Behandling av enskilda individers personuppgifter, inbegripet insamling av, åtkomst till och användning av personuppgifter, påverkar rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd av personuppgifter i artiklarna 7 respektive 8 i stadgan.

¹¹ Se dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251.

¹² [COM\(2018\) 212 final](#).

¹³ [SWD\(2018\) 110 final](#) (inte översatt till svenska).

¹⁴ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och europeiska Ekonomiska och sociala kommittén i enlighet med artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet ([COM\(2023\) 538 final](#)).

Skyldigheten att inkludera två fingeravtryck i lagringsmediet för identitetskort och uppehållskort, liksom skyldigheten att samla in och tillfälligt lagra sådana biometriska uppgifter i syfte att framställa handlingarna, utgör en begränsning av både rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd av personuppgifter¹⁵.

Begränsningar av dessa rättigheter måste vara föreskrivna i lag och förenliga med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter. Vidare måste sådana begränsningar, med iakttagande av proportionalitetsprincipen, vara nödvändiga och faktiskt svara mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller mot behovet av skydd för andra människors rättigheter.¹⁶

Begränsningarna, tillsammans med tillämpningsvillkoren för och omfattningen av dessa begränsningar, kommer att fastställas i förordningen. Domstolen slog fast att den begränsning som följer av skyldigheten att införa två fingeravtryck i lagringsmediet inte strider mot det väsentliga innehållet i de grundläggande rättigheter som slås fast i artiklarna 7 och 8 i stadgan, eftersom den information som fingeravtrycken innehåller inte i sig gör det möjligt att få en bild av de berörda personernas privat- och familjeliv¹⁷.

Såsom domstolen har påpekat utgör de särskilda mål som eftersträvas med förordningen, nämligen att bekämpa dokumentbedrägeri och uppnå interoperabilitet mellan olika system för kontroll av identitetshandlingar, mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen. Domstolen fann dessutom att införandet av två hela fingeravtryck är lämpligt för att uppnå dessa mål av allmänt intresse¹⁸. När det gäller nödvändigheten av att införa fingeravtryck ansåg domstolen att begränsningarna av de i artiklarna 7 och 8 i stadgan garanterade grundläggande rättigheterna som följer av skyldigheten att införa två hela fingeravtryck i lagringsmediet inte kan anses gå utöver vad som är absolut nödvändigt¹⁹.

Domstolen fann slutligen att den begränsning som följer av åtgärden att införa två fingeravtryck – bedömd utifrån vilken typ av uppgifter som berörs, vilka typer av uppgiftsbehandling som kan bli aktuella och hur de går till samt vilka skyddsregler som föreskrivs – inte kan anses vara oproportionerligt allvarlig i förhållande till betydelsen av de olika mål som eftersträvas med den förordningen. Den aktuella åtgärden får därmed anses vara grundad på en balanserad avvägning mellan å ena sidan de eftersträevade målen och å andra sidan de grundläggande rättigheter som berörs. Följaktligen drog domstolen, i målet Landeshauptstadt Wiesbaden, slutsatsen att begränsningarna av utövandet av de rättigheter som garanteras i artiklarna 7 och 8 i stadgan inte strider mot proportionalitetsprincipen²⁰.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

¹⁵ Dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkterna 73–74.

¹⁶ Dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkt 76.

¹⁷ Dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkterna 80–81.

¹⁸ Se dom av den 17 oktober 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, punkterna 36–38, dom av den 3 oktober 2019, A m.fl., C-70/18, EU:C:2019:823, punkt 46 och där angiven rättspraxis, och dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkterna 87–89.

¹⁹ Dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkt 105.

²⁰ Dom av den 21 mars 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, punkterna 123–124.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

För ett ändamålsenligt genomförande av de planerade åtgärderna och för att övervaka åtgärdernas resultat kommer kommissionen att fortsätta sitt nära samarbete med berörda parter från nationella myndigheter och unionsbyråer, såsom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Kommissionen kommer att anta ett övervakningsprogram för att övervaka förordningens utfall, resultat och effekter på grundval av det övervakningsprogram som antagits i enlighet med förordning (EU) 2019/1157²¹.

Kommissionen kommer att utvärdera den nya rättsliga ramens ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och mervärde för unionen sex år efter den dag då förordningen börjar tillämpas. Detta kommer att säkerställa att det finns tillräckliga uppgifter tillgängliga för utvärderingen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Det bifogade förslag återger i huvudsak förordning (EU) 2019/1157, såsom den antagits av Europaparlamentet och rådet. Kommissionen anser dock att texten i den förordningen bör anpassas på följande sätt:

- För att ta hänsyn till domen i målet *Landeshauptstadt Wiesbaden* är den rättsliga grunden för förordningen artikel 77.3 EUF-fördraget.
- I förordningens skäl stryks hänvisningarna till policydokument som antagits för flera år sedan.
- Den uttryckliga hänvisningen i skälen till det passkort som utfärdas av Irland tas bort, eftersom Irland inte deltar i antagandet av förordningen såvida inte landet meddelar att det önskar delta i dess antagande och tillämpning. Därmed är det passkort som utfärdas av Irland förvisso en resehandling som överensstämmer med Internationella civila luftfartsorganisationens dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar, men det har inte något identifieringssyfte i Irland och bör därför inte anses omfattas av förordningens tillämpningsområde.
- I förordningens skäl införs en hänvisning till det faktum att domstolen har slagit fast att det obligatoriska införandet av fingeravtryck i lagringsmediet är förenligt med de grundläggande rättigheterna till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter som garanteras i artiklarna 7 respektive 8 i stadgan.
- Det skäl som avser utfasning av handlingar som inte uppfyller kraven i förordningen anpassas för att återspegla det faktum att tidsfristerna i förordning (EU) 2019/1157 bör fortsätta att gälla.
- Skäl läggs till för att återspegla undantagsklausulerna med avseende på Irland respektive Danmark.
- Ett nytt samråd med Europeiska datatillsynsmannen kommer att genomföras.
- Eftersom kommissionen inte har mottagit ett sådant meddelande som avses i artikel 5.3 b i förordning (EU) 2019/1157 stryks hänvisningarna till sådana meddelanden.

²¹ SWD(2021) 45 final (inte översatt till svenska).

- I enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) 2019/1157 blev vissa uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat ogiltiga den 3 augusti 2023 eller när giltighetstiden löpte ut, beroende på vilket som inföll först. Eftersom denna dag ligger i det förflutna anger förordningen endast att sådana uppehållskort inte längre är giltiga.
- Enligt artikel 11.6 i förordning (EU) 2019/1157 får biometriska uppgifter som lagras i lagringsmedium på identitetskort och uppehållshandlingar, nämligen innehavarens ansiktsbild och två fingeravtryck, bara användas av vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter och unionsbyråer. Med hänsyn till den elektroniska underskriften i lagringsmediet på identitetskort är det mer tillförlitligt att identifiera innehavaren genom att kontrollera uppgifterna i lagringsmediet än genom en visuell kontroll av handlingen, särskilt i situationer med fjärridentifiering. Unionsmedborgare kan därför vilja använda uppgifterna i lagringsmediet på sitt identitetskort, inbegripet ansiktsbilden, för att identifiera sig gentemot privata aktörer, såsom banker eller lufttrafikföretag. Därför anpassas ordalydelsen i den bestämmelsen för att ange att det endast är fingeravtryck som vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter och unionsbyråer kan få exklusiv tillgång till. I vilket fall som helst hindrar kryptografiskt skydd obehöriga från att få tillgång till fingeravtrycken i lagringsmediet.
- För att minska rapporteringsskyldigheterna för medlemsstaternas myndigheter stryks skyldigheten att underhålla och varje år överlämna en förteckning till kommissionen över behöriga myndigheter som har tillgång till de biometriska uppgifter som lagras i lagringsmediet.
- För att minska rapporteringsskyldigheterna för medlemsstaternas myndigheter rationaliseras reglerna om rapportering och utvärdering. Artikel 13 i förordningen föreskriver att kommissionen, i stället för att utvärdera förordningen vart sjätte år, kommer att genomföra en utvärdering sex år efter det att förordningen har trätt i kraft, med särskild inriktning på ett antal aspekter som omfattas av förordningen.
- Med hänsyn till att medlemsstaterna redan tillämpar förordning (EU) 2019/1157 är det inte nödvändigt att senarelägga den dag då denna förordning blir tillämplig. Förordningen bör därför börja tillämpas när den träder i kraft.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och säkrare uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.3, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) föresatte sig att underlätta fri rörlighet för personer, samtidigt som säkerheten och tryggheten för Europas folk säkerställs, genom att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, i enlighet med bestämmelserna i EU-fördraget och i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (2) Unionsmedborgarskap ger varje medborgare i unionen rätt till fri rörlighet, inom vissa begränsningar och på vissa villkor. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG² genomför denna rättighet. Artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) innehåller också bestämmelser om fri rörlighet och fri bosättning. Fri rörlighet medför rätt att resa ut ur och in i medlemsstaterna med giltigt identitetskort eller pass.
- (3) Enligt direktiv 2004/38/EG ska medlemsstaterna utfärda och förnya identitetskort eller pass till sina medborgare i enlighet med nationell rätt. Enligt det direktivet får medlemsstaterna även kräva att unionsmedborgare och deras familjemedlemmar ska registrera sig hos berörda myndigheter. Medlemsstaterna är skyldiga att utfärda bevis om registrering till unionsmedborgare på de villkor som fastställs i det direktivet. Medlemsstaterna är även skyldiga att enligt det direktivet utfärda uppehållskort till

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och efter en ansökan utfärda intyg om permanent uppehållsrätt samt permanenta uppehållskort.

- (4) Direktiv 2004/38/EG föreskriver att medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att neka, avbryta eller dra tillbaka en rättighet enligt det direktivet i händelse av missbruk av rättigheter eller bedrägerier. Förfalskning av handlingar eller felaktig information om sakförhållanden som påverkar rätten att uppehålla sig i landet har i det direktivet fastställts som typiska fall av bedrägerier.
- (5) Innan regler antogs på unionsnivå fanns det stora skillnader mellan säkerhetsnivåerna för nationella identitetskort och uppehållshandlingar för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat. Sådana skillnader ökar risken för förfalskning och dokumentbedrägerier och medför också praktiska svårigheter för medborgare som önskar utöva sin rätt till fri rörlighet.
- (6) Att rese- och identitetshandlingar är säkra har en avgörande betydelse när man med säkerhet ska fastställa en persons identitet. Det är viktigt med en hög nivå av dokumentsäkerhet för att förhindra missbruk och hot mot den inre säkerheten, särskilt i samband med terrorism och gränsöverskridande brottslighet. Otillräckligt säkra nationella identitetskort har tidigare varit de vanligast förekommande bland upptäckta falska handlingar som används för resor inom unionen.
- (7) För att avskräcka från identitetsbedrägerier bör medlemsstaterna säkerställa att hel- och delförfalskning av identitetshandlingar och användningen av sådana förfalskade handlingar omfattas av lämpliga påföljder i deras nationella rätt.
- (8) Utfärdandet av äkta och säkra identitetskort kräver en tillförlitlig process för registrering av identiteten och säkra bakomliggande handlingar till stöd för ansökningsprocessen. Kommissionen, medlemsstaterna och berörda unionsbyråer bör fortsätta att samarbeta för att göra bakomliggande handlingar mindre känsliga för bedrägerier, med tanke på den ökade användningen av falska bakomliggande handlingar.
- (9) Denna förordning kräver inte att medlemsstaterna inför identitetskort eller uppehållshandlingar när detta inte krävs enligt nationell rätt, och den påverkar inte heller medlemsstaternas behörighet att enligt nationell rätt utfärda andra typer av uppehållshandlingar som faller utanför unionsrättens tillämpningsområde, till exempel uppehållskort som utfärdas till alla personer som är bosatta på territoriet oavsett medborgarskap. Vidare påverkar denna förordning inte heller den princip som följer av domstolens rättspraxis, enligt vilken alla former av bevismedel får användas för att styrka rätten till rörelse- eller uppehållsfrihet.
- (10) Denna förordning hindrar inte medlemsstaterna från att, på ett icke-diskriminerande sätt, godta andra handlingar än resehandlingar i identifieringssyfte, såsom körkort.
- (11) Identitetshandlingar som utfärdas till medborgare vars rätt till fri rörlighet har begränsats i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt och på vilka det uttryckligen anges att de inte kan användas som resehandlingar bör inte anses omfattas av denna förordning.
- (12) Resehandlingar som är förenliga med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar (*Icaos dokument 9303*) och som inte används i identifieringssyfte i de utfärdande medlemsstaterna bör inte anses omfattas av denna förordning.

- (13) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas användning av identitetskort och uppehållshandlingar med elektronisk identifieringsfunktion i andra syften och påverkar inte heller reglerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014³, som föreskriver ömsesidigt erkännande inom hela unionen av elektronisk identifiering för tillgång till offentliga tjänster och underlättar för medborgare som flyttar till en annan medlemsstat genom att kräva ömsesidigt erkännande av elektronisk identifiering med förbehåll för vissa villkor. Förbättrade identitetskort bör underlätta identifiering och bidra till bättre tillgång till tjänster.
- (14) För att identitetskort och uppehållshandlingar ska kunna kontrolleras på ett korrekt sätt krävs det att medlemsstaterna använder rätt benämning på de olika typerna av handlingar som omfattas av denna förordning. För att underlätta kontroll av handlingar som omfattas av denna förordning i andra medlemsstater bör handlingens benämning även finnas med på åtminstone ytterligare ett av unionens officiella språk. Medlemsstater som för sina identitetskort redan använder andra väletablerade benämningar än identitetskort bör kunna fortsätta att göra det på sitt eller sina officiella språk. Dock bör inga nya benämningar införas i framtiden.
- (15) Säkerhetsdetaljer krävs för att kontrollera om en handling är äkta och för att fastställa en persons identitet. Införande av minimisäkerhetsstandarder och införlivande av biometriska uppgifter på identitetskort och uppehållskort för familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat är viktiga steg på vägen för att göra användningen av dessa handlingar säkrare i unionen. Införlivande av sådana biometriska kännetecken bör ge unionsmedborgarna möjlighet att till fullo utnyttja sin rätt till fri rörlighet.
- (16) Lagring av en ansiktsbild och två fingeravtryck (nedan kallat biometriska uppgifter) på identitets- och uppehållskort, något som redan existerar för biometriska pass för unionsmedborgare och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare, är en lämplig kombination av tillförlitlig identifiering och autentisering och minskad bedrägeririsk, i syfte att stärka identitets- och uppehållskortens säkerhet. Som domstolen har bekräftat är det obligatoriska införandet av fingeravtryck i lagringsmediet förenligt med de grundläggande rättigheterna till respekt för privatlivet och till skydd av personuppgifter som garanteras i artiklarna 7 respektive 8 i stadgan.
- (17) Som allmän praxis bör medlemsstaterna för att kontrollera handlingens äkthet och innehavarens identitet i första hand kontrollera ansiktsbilden och, om det behövs för att med säkerhet bekräfta handlingens äkthet och innehavarens identitet, även kontrollera fingeravtrycken.
- (18) Om handlingens äkthet eller innehavarens identitet inte kan bekräftas vid en kontroll av de biometriska uppgifterna bör medlemsstaterna säkerställa att en obligatorisk manuell kontroll utförs av kvalificerad personal.
- (19) Denna förordning utgör inte någon rättslig grund för att upprätta eller underhålla databaser på nationell nivå för lagring av biometriska uppgifter i medlemsstaterna, vilket är en fråga för nationell rätt som måste vara förenlig med unionsrätten i fråga om dataskydd, inbegripet nödvändighets- och proportionalitetskraven. Denna förordning utgör heller inte någon rättslig grund för att upprätta eller underhålla en centraliserad databas på unionsnivå.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

- (20) Biometriska kännetecken bör samlas in och lagras i lagringsmedium på identitetskort och uppehållshandlingar i syfte att kontrollera handlingens äkthet och innehavarens identitet. Med tanke på den elektroniska signaturen i lagringsmediet på identitetskort är det mer tillförlitligt att identifiera innehavaren med hjälp av lagringsmediet, som innehåller samma biografiska uppgifter som är tryckta på handlingen, än en visuell kontroll av handlingen. Unionsmedborgarna bör därför tillåtas att använda de uppgifter som lagras i lagringsmediet på deras identitetskort för att identifiera sig gentemot privata aktörer. Dock bör en kontroll av de fingeravtryck som finns lagrade i lagringsmediet kunna göras endast av vederbörligen bemyndigad personal när uppvisande av handlingen krävs enligt lag eller annan författning.
- (21) Biometriska uppgifter som lagras för individualisering av identitetskort eller uppehållshandlingar bör förvaras på ett mycket säkert sätt och endast fram till den dag då handlingen hämtas ut, dock aldrig längre än 90 dagar från den dag då handlingen utfärdades. Efter den perioden bör dessa biometriska uppgifter omedelbart raderas eller förstöras. Detta bör inte påverka annan behandling av dessa uppgifter i enlighet med unionsrätt och nationell rätt avseende dataskydd.
- (22) Specifikationerna i Icaos dokument 9303, som säkerställer global interoperabilitet, bland annat avseende maskinläsbarhet och visuell inspektion, bör beaktas vid tillämpningen av denna förordning.
- (23) Medlemsstaterna bör kunna bestämma om en persons kön ska anges i en handling som omfattas av denna förordning. Om en medlemsstat väljer att ange kön i en sådan handling bör den använda specifikationerna "F", "M" eller "X" eller motsvarande bokstav i den medlemsstatens språk – i Icaos dokument 9303.
- (24) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa att framtida säkerhetsstandarder och tekniska specifikationer som antas enligt rådets förordning (EG) nr 1030/2002⁴ beaktas i vederbörlig ordning om så är lämpligt för identitetskort och uppehållskort. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵. I detta syfte bör kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95⁶. Vid behov bör det vara möjligt för de antagna genomförandeakterna att förbli sekretessbelagda för att förebygga risken för hel- och delförfalskning.
- (25) Medlemsstaterna bör säkerställa att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för insamling av biometriska kännetecken, som är förenliga med de rättigheter och principer som fastställs i stadgan, Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter. Medlemsstaterna bör säkerställa att barnets intressen sätts i främsta rummet under hela insamlingsförfarandet. För detta ändamål bör kvalificerad personal få lämplig utbildning om barnvänliga metoder för insamling av biometriska kännetecken.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1030/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁶ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/1683/oj>).

- (26) Om problem uppstår vid insamlingen av biometriska kännetecken bör medlemsstaterna säkerställa att lämpliga förfaranden finns för att respektera den berörda personens värdighet. Därför bör särskild hänsyn tas till kön och till de särskilda behoven hos barn och utsatta personer.
- (27) Införande av minimisäkerhetsstandarder och normer för formatet på identitetskort bör göra det möjligt för medlemsstaterna att lita på handlingarnas äkthet när unionsmedborgare utövar sin rätt till fri rörlighet. Införande av skärpta säkerhetsstandarder bör ge offentliga myndigheter och privata aktörer tillräckliga garantier för att de ska kunna lita på identitetskortens äkthet när de används av unionsmedborgare i identifieringssyfte.
- (28) Ett igenkänningstecken i form av landskoden på två bokstäver för den medlemsstat som utfärdar handlingen, utformad som negativt ursparad text i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor, underlättar den visuella inspektionen av handlingen, särskilt när innehavaren utövar rätten till fri rörlighet.
- (29) Alternativet att föreskriva ytterligare nationella detaljer bibehålls, men medlemsstaterna bör säkerställa att sådana detaljer inte gör de gemensamma säkerhetsdetaljerna mindre effektiva eller negativt påverkar identitetskortens gränsöverskridande kompatibilitet, t.ex. att det går att läsa identitetskorten med hjälp av maskiner som används i andra medlemsstater än dem som utfärdar identitetskorten.
- (30) Införande av säkerhetsstandarder för identitetskort och för uppehållskort för familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat bör inte leda till en oproportionerlig höjning av avgifterna för unionsmedborgare eller tredjelandsmedborgare. Medlemsstaterna bör beakta denna princip när de utfärdar anbudsfrågningar.
- (31) Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att biometriska uppgifter korrekt identifierar den person för vilken ett identitetskort utfärdas. För detta ändamål bör medlemsstaterna överväga att låta de nationella myndigheter som utfärdar identitetskort samla in biometriska kännetecken, särskilt ansiktsbild, i den berörda personens närvaro.
- (32) Medlemsstaterna bör sinsemellan utbyta sådana uppgifter som behövs för att komma åt, autentisera och kontrollera informationen på det säkra lagringsmediet. De format som används för det säkra lagringsmediet bör vara interoperabla, även med avseende på automatiserade gränsövergångsställen.
- (33) Direktiv 2004/38/EG behandlar en situation där unionsmedborgare, eller deras familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, saknar de nödvändiga resehandlingarna och då ska ges all rimlig möjlighet att på annat sätt bevisa att de omfattas av rätten att röra sig fritt. Sådana sätt kan t.ex. vara identitetshandlingar som används provisoriskt och uppehållskort som utfärdats till sådana familjemedlemmar.
- (34) Denna förordning följer de skyldigheter som fastställs i stadgan och i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Därför uppmanas medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen för att införa ytterligare detaljer som gör identitetskorten mer tillgängliga och användarvänliga för personer med funktionsnedsättning, till exempel synskadade. Medlemsstaterna bör utforska lösningar, såsom mobil registreringsutrustning, för att utfärda identitetskort till personer som är oförmögna att ta sig till de utfärdande myndigheterna.
- (35) Upphållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare bör innehålla särskilda uppgifter för att säkerställa att de identifieras som uppehållshandlingar i samtliga

medlemsstater. Detta bör främja erkännandet av unionsmedborgarnas utnyttjande av rätten till fri rörlighet och de rättigheter som följer därav, men harmoniseringen bör inte gå utöver det som är lämpligt för att avhjälpa brister i de nuvarande handlingarna. Det står medlemsstaterna fritt att välja vilket format dessa handlingar ska utfärdas i och de kan utfärda dem i ett format som är förenligt med specifikationerna i Icaos dokument 9303.

- (36) I fråga om uppehållshandlingar som utfärdas till familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat är det lämpligt att använda samma format och samma säkerhetsdetaljer som i förordning (EG) nr 1030/2002 i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1954⁷. Förutom att styrka uppehållsrätt ger dessa handlingar även innehavaren rätt till undantag från krav på visering som annars skulle ha behövts när de följer med en unionsmedborgare eller reser för att återförenas med denne inom unionens territorium.
- (37) Enligt direktiv 2004/38/EG ska handlingar som utfärdas till familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat kallas uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem. För att underlätta deras identifiering bör ett uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem ha en standardiserad benämning och kod.
- (38) Med hänsyn till både säkerhetsrisken och de kostnader som uppkommer för medlemsstaterna bör såväl identitetskort som uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlemmar som inte uppfyller kraven i denna förordning fasas ut. För kort som saknar viktiga säkerhetsdetaljer eller inte är maskinläsbara krävs en kortare utfasningsperiod av säkerhetsskäl.
- (39) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁸ är tillämplig på de personuppgifter som behandlas inom ramen för tillämpning av den här förordningen. Det är nödvändigt att fastställa ytterligare skyddsåtgärder för behandlingen av personuppgifter, i synnerhet känsliga uppgifter såsom biometriska kännetecken. De registrerade bör uppmärksammas på att lagringsmediet i deras handlingar innehåller deras biometriska uppgifter, som är tillgängliga även i kontaktlös form, och på de situationer där uppgifterna på deras identitetskort och uppehållshandlingar används. De registrerade bör ha tillgång till de personuppgifter som behandlas på deras identitetskort och uppehållshandlingar och ha rätt att få dem rättade genom att en ny handling utfärdas om uppgifterna är felaktiga eller ofullständiga. Lagringsmediet bör vara mycket säkert och effektivt skydda de personuppgifter som lagras på det mot obehörig åtkomst.
- (40) Medlemsstaterna bör ansvara för korrekt behandling av biometriska uppgifter, från insamling till uppgifternas integrering i ett mycket säkert lagringsmedium, i enlighet med förordning (EU) 2016/679.
- (41) Medlemsstaterna bör iaktta särskild försiktighet när de samarbetar med en extern tjänsteleverantör. Sådant samarbete bör inte utesluta ansvar enligt unionsrätten eller nationell rätt för åsidosättande av skyldigheter avseende personuppgifter.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1954 av den 25 oktober 2017 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EUT L 286, 1.11.2017, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1954/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (42) Det är nödvändigt att i denna förordning ange på vilka grunder uppgifter samlas in och lagras i lagringsmediet på identitetskort och uppehållshandlingar. I enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, och med respekt för nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna, bör medlemsstaterna kunna lagra andra uppgifter på ett lagringsmedium för elektroniska tjänster eller för andra syften som rör identitetskortet eller uppehållshandlingen. Tillåtelse för behandling av sådana andra uppgifter, däribland bestämmelser om insamling och för vilka syften de får användas, bör fastställas i unionsrätten eller nationell rätt. Alla nationella uppgifter avsedda för sådana syften bör fysiskt eller logiskt skiljas från de biometriska uppgifter som avses i denna förordning och bör behandlas i enlighet med förordning (EU) 2016/679.
- (43) I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁹ bör kommissionen tidigast sex år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas utvärdera denna förordning, inbegripet på grundval av den information som har samlats in i övervakningssyfte för att bedöma de faktiska effekterna av förordningen och behovet av eventuella ytterligare åtgärder. Medlemsstaterna bör i övervakningssyfte samla in statistik om antalet identitetskort och uppehållshandlingar som de har utfärdat.
- (44) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att öka säkerheten och underlätta utövändet av rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (46) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (47) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i stadgan, däribland människans värdighet, människans rätt till integritet, förbud mot omänsklig eller förnedrande behandling, rätten till likhet inför lagen och icke-diskriminering, barnets rättigheter, äldres rättigheter, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till fri rörlighet och rätten till ett effektivt rättsmedel. Medlemsstaterna bör efterleva stadgan när de tillämpar förordningen.
- (48) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹⁰ och avgav ett yttrande den XXXX¹¹.

⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1 *Syfte*

Denna förordning skärper säkerhetskraven i fråga om identitetskort som medlemsstaterna utfärdar till sina medborgare och uppehållshandlingar som medlemsstaterna utfärdar till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar sin rätt till fri rörlighet inom unionen.

Artikel 2 *Tillämpningsområde*

Denna förordning ska tillämpas på följande:

- (a) Identitetskort som medlemsstaterna utfärdar till sina egna medborgare enligt artikel 4.3 i direktiv 2004/38/EG.
- (b) Bevis om registrering vilket utfärdas i enlighet med artikel 8 i direktiv 2004/38/EG till unionsmedborgare som uppehåller sig i en mottagande medlemsstat mer än tre månader samt intyg om permanent uppehållsrätt som utfärdas i enlighet med artikel 19 i direktiv 2004/38/EG till unionsmedborgare efter ansökan.
- (c) Upphållskort som utfärdas i enlighet med artikel 10 i direktiv 2004/38/EG till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och permanent uppehållskort i enlighet med artikel 20 i direktiv 2004/38/EG som utfärdas till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat.

Denna förordning ska inte tillämpas på identitetshandlingar som utfärdas provisoriskt med en giltighetstid på mindre än sex månader.

KAPITEL II

Nationella identitetskort

Artikel 3 *Säkerhetsstandarder/format/specifikationer*

1. Identitetskort som utfärdas av medlemsstaterna ska ha format ID-1 och ska innehålla ett maskinläsbart fält (MRZ). Sådana identitetskort ska utgå från specifikationerna och minimisäkerhetsstandarderna i Icaos dokument 9303 och ska uppfylla kraven i c, d, f och g i bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002 i dess lydelse av förordning (EU) 2017/1954.

45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

2. Uppgifterna på identitetskort ska vara förenliga med specifikationerna i del 5 i Icaos dokument 9303.
Genom undantag från första stycket får handlingens nummer föras in i fält I och angivande av personens kön ska vara valfritt.
3. Handlingen ska ha benämningen identitetskort eller en annan väletablerad nationell benämning på det eller de officiella språken i den utfärdande medlemsstaten, och ordet identitetskort ska anges på minst ett annat av unionens officiella språk.
4. Identitetskortet ska på framsidan innehålla landskoden på två bokstäver för den medlemsstat som utfärdar kortet, utformad som negativt ursparad text i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor.
5. Identitetskort ska innefatta ett mycket säkert lagringsmedium som innehåller en ansiktsbild av innehavaren och två fingeravtryck i interoperabla digitala format. Vid insamlingen av biometriska kännetecken ska medlemsstaterna tillämpa de tekniska specifikationer som fastställs i kommissionens genomförandebeslut C(2018) 7767¹² i dess lydelse enligt kommissionens genomförandebeslut C(2021) 3726¹³.
6. Lagringsmediet ska ha tillräcklig kapacitet och möjlighet att garantera uppgifternas integritet, äkthet och sekretess. De lagrade uppgifterna ska vara tillgängliga i kontaktlös form och ska säkras på det sätt som anges i genomförandebeslut C(2018) 7767 i dess lydelse enligt genomförandebeslut C(2021) 3726. Medlemsstaterna ska utbyta sådan information som krävs för att autentisera lagringsmediet och för att komma åt och kontrollera de biometriska uppgifterna enligt punkt 5.
7. Barn under tolv år får undantas från kravet att lämna fingeravtryck.
Barn under sex år ska undantas från kravet att lämna fingeravtryck.
Personer för vilka fingeravtryckstagning är fysiskt omöjlig ska undantas från kravet att lämna fingeravtryck.
8. Om det är nödvändigt och proportionellt i förhållande till det mål som ska uppnås får medlemsstaterna lägga till sådana detaljuppgifter och noteringar för användning inom landet som krävs i enlighet med nationell rätt. Minimisäkerhetsstandardernas effektivitet och identitetskortens gränsöverskridande kompatibilitet får inte minskas till följd av detta.
9. Om medlemsstaterna inför ett dubbelt gränssnitt eller separat lagringsmedium i identitetskortet ska detta extra lagringsmedium uppfylla kraven i relevanta ISO-standarder och inte störa det lagringsmedium som avses i punkt 5.
10. Om medlemsstaterna lagrar uppgifter avsedda för elektroniska tjänster, såsom e-förvaltning och e-handel, i identitetskorten ska sådana nationella uppgifter fysiskt eller logiskt separeras från de biometriska uppgifter som avses i punkt 5.

¹² Kommissionens genomförandebeslut C(2018)7767 av den 30 november 2018 om fastställande av tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare och om upphävande av beslut C(2002) 3069.

¹³ Kommissionens genomförandebeslut C(2021) 3726 av den 4 juni 2021 om ändring av bilaga III till genomförandebeslut C(2018) 7767 vad gäller förteckningen över normativa referenser.

11. Om medlemsstaterna lägger till ytterligare säkerhetsdetaljer på identitetskorten får detta inte minska kortens gränsöverskridande kompatibilitet eller minimisäkerhetsstandardernas effektivitet.

Artikel 4
Giltighetstid

1. Identitetskort ska vara giltiga i minst fem år och högst tio år.
2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva en giltighetstid på
 - (a) mindre än fem år för identitetskort som utfärdas till underåriga,
 - (b) mindre än fem år, i undantagsfall, för identitetskort som utfärdas till personer under särskilda och begränsade omständigheter och vars giltighetstid är begränsad i enlighet med unionsrätten och nationell rätt,
 - (c) mer än tio år för identitetskort som utfärdas till personer som är 70 år eller äldre.
3. Medlemsstaterna ska utfärda ett identitetskort som är giltigt i högst tolv månader när det tillfälligt inte är fysiskt möjligt att ta fingeravtryck av något av sökandens fingrar.

Artikel 5
Utfasning

1. Identitetskort som inte uppfyller kraven i artikel 3 ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2031, beroende på vilket som infaller först.
2. Genom undantag från punkt 1 gäller följande:
 - (a) Identitetskort som inte uppfyller minimisäkerhetsstandarderna enligt del 2 i Icaos dokument 9303 eller som inte innehåller ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) enligt definitionen i punkt 3 ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2026, beroende på vilket som infaller först.
 - (b) Identitetskort för personer som är 70 år eller äldre den 2 augusti 2021, vilka uppfyller minimisäkerhetsstandarderna enligt del 2 i Icaos dokument 9303 och har ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) enligt definitionen i punkt 3, ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 avses med ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) något av följande:
 - (a) Ett maskinläsbart fält som är förenligt med Icaos dokument 9303.
 - (b) Ett annat maskinläsbart fält för vilket den utfärdande medlemsstaten meddelar reglerna för att läsa och visa dess information.

KAPITEL III

Uppehållshandlingar för unionsmedborgare

Artikel 6 *Minimiuppgifter som ska anges*

Uppehållshandlingar som medlemsstaterna utfärdar till unionsmedborgare ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- (a) Handlingens benämning på det eller de officiella språken i den berörda medlemsstaten och på minst ett annat av unionens officiella språk.
- (b) Tydlig angivelse av att handlingen utfärdas till en unionsmedborgare i enlighet med direktiv 2004/38/EG.
- (c) Handlingens nummer.
- (d) Innehavarens namn (efternamn och förnamn).
- (e) Innehavarens födelsedatum.
- (f) Den information som ska ingå i bevis om registrering och intyg om permanent uppehållsrätt som utfärdas i enlighet med artiklarna 8 respektive 19 i direktiv 2004/38/EG.
- (g) Den utfärdande myndigheten.
- (h) På framsidan: landskoden på två bokstäver för den medlemsstat som utfärdar handlingen, utformad som negativt ursparad text i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor.

Om en medlemsstat beslutar att ta fingeravtryck ska artikel 3.7 tillämpas på motsvarande sätt.

Kapitel IV

Uppehållskort för familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat

Artikel 7 *Enhetligt format*

1. När uppehållskort utfärdas till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat ska medlemsstaterna använda det format som fastställs i förordning (EG) nr 1030/2002 i dess lydelse enligt förordning (EU) 2017/1954, och såsom den genomförs av genomförandebeslut C(2018)7767 i dess lydelse enligt genomförandebeslut C(2021) 3726.
2. Genom undantag från punkt 1 ska kortet benämnas uppehållskort eller permanent uppehållskort. Medlemsstaterna ska ange att dessa handlingar utfärdas till en unionsmedborgares familjemedlem i enlighet med direktiv 2004/38/EG. För detta ändamål ska medlemsstaterna använda den standardiserade koden "Familjemedlem EU Art 10 DIR 2004/38/EG" eller "Familjemedlem EU Art 20 DIR 2004/38/EG" i datafält [10] enligt bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002, i dess lydelse enligt förordning (EU) 2017/1954.

3. Medlemsstaterna får föra in uppgifter för nationell användning i enlighet med nationell rätt. När sådana uppgifter förs in och lagras ska medlemsstaterna följa kraven i artikel 4 andra stycket i förordning (EG) nr 1030/2002 i dess lydelse enligt förordning (EU) 2017/1954.

Artikel 8

Utfasning av befintliga uppehållskort

1. Upphållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, vilka inte uppfyller kraven i artikel 7, ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2026, beroende på vilket som infaller först.
2. Genom undantag från punkt 1 ska uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, vilka inte uppfyller minimisäkerhetsstandarderna enligt del 2 i Icaos dokument 9303 eller inte innehåller ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) som är förenligt med del 3 i Icaos dokument 9303, bli ogiltiga.

Kapitel V

Gemensamma bestämmelser

Artikel 9

Kontaktpunkt

1. Varje medlemsstat ska utse minst en central myndighet som ska vara kontaktpunkt vid tillämpningen av denna förordning. Om en medlemsstat utsett mer än en central myndighet ska den ange vilken av dessa myndigheter som ska vara kontaktpunkt vid tillämpningen av denna förordning. Namnet på den myndigheten ska anmälas till kommissionen och övriga medlemsstater. Om en medlemsstat ändrar utsedd myndighet ska den underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kontaktpunkterna känner till relevanta informations- och hjälptjänster på unionsnivå som ingår i den gemensamma digitala ingången enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724¹⁴ och att de kan samarbeta med sådana tjänster.

Artikel 10

Insamling av biometriska kännetecken

1. Biometriska kännetecken ska samlas in endast av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad personal, som utsetts av de myndigheter som ansvarar för att utfärda identitetskort eller uppehållskort, i syfte att integreras i det mycket säkra lagringsmediet enligt artikel 3.5 när det gäller identitetskort och enligt artikel 7.1 när det gäller uppehållskort. Genom undantag från den första meningen, ska fingeravtryck samlas in endast av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

personal vid sådana myndigheter, utom i samband med ansökningar som lämnas in till medlemsstatens diplomatiska och konsulära myndigheter.

För att säkerställa överensstämmelse mellan de biometriska kännetecknen och sökandens identitet ska sökanden infinna sig personligen minst en gång under utfärdandeförfarandet för varje ansökan.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för insamling av biometriska kännetecken, och att dessa förfaranden är förenliga med de rättigheter och principer som fastställs i stadgan, konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

Om problem uppstår vid insamlingen av biometriska kännetecken ska medlemsstaterna säkerställa att det finns lämpliga förfaranden för att respektera den berörda personens värdighet.

3. Utom när de krävs för behandling i enlighet med unionsrätten och nationell rätt ska biometriska kännetecken som lagras för personalisering av identitetskort eller uppehållshandlingar förvaras på ett mycket säkert sätt och endast fram till den dag då handlingen hämtas ut, dock aldrig längre än 90 dagar från den dag då handlingen utfärdats. Efter denna period ska de biometriska kännetecknen omedelbart raderas eller förstöras.

Artikel 11

Skydd av personuppgifter och ansvar

1. Utan att det påverkar förordning (EU) 2016/679 ska medlemsstaterna säkerställa säkerheten, integriteten, äktheten och sekretessen med avseende på de uppgifter som samlas in och lagras vid tillämpningen av denna förordning.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska de myndigheter som ansvarar för att utfärda identitetskort och uppehållshandlingar anses vara personuppgiftsansvariga enligt artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och ansvara för behandlingen av personuppgifter.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna till fullo kan utföra sina uppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 och bland annat få tillgång till alla personuppgifter och all nödvändig information samt tillgång till de behöriga myndigheternas lokaler eller deras utrustning för behandling av personuppgifter.
4. Samarbete med externa tjänsteleverantörer ska inte utesluta ansvar för en medlemsstat till följd av unionsrätten eller nationell rätt avseende överträdelse av skyldigheter avseende personuppgifter.
5. Uppgifter i maskinläsbar form ska bara inkluderas i identitetskort eller uppehållshandlingar i enlighet med denna förordning och nationell rätt i den utfärdande medlemsstaten.
6. Biometriska uppgifter som lagrats i lagringsmedium på identitetskort och uppehållshandlingar får bara användas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt i syfte att kontrollera följande:
 - (a) Identitetskortets eller uppehållshandlingens äkthet.

- (b) Innehavarens identitet genom direkt tillgängliga jämförbara detaljer, när uppvisande av identitetskort eller uppehållshandling krävs enligt lag eller annan författning.

Endast vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter och unionsbyråer ska ha tillgång till de två fingeravtryck som lagras i lagringsmediet.

Artikel 12 *Övervakning*

1. Senast [ett år efter ikraftträdandet av denna förordning] ska kommissionen upprätta ett detaljerat program för övervakning av förordningens utfall, resultat och konsekvenser, däribland dess konsekvenser för grundläggande rättigheter.
2. I övervakningsprogrammet ska det anges vilka metoder som kommer att användas för att samla in uppgifterna och andra nödvändiga bevis och med vilka intervaller detta ska ske. Det ska närmare anges vilka åtgärder som ska vidtas av kommissionen respektive av medlemsstaterna när det gäller att samla in och analysera uppgifterna och de andra bevisen.
3. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen de uppgifter och andra nödvändiga bevis som övervakningen kräver.

Artikel 13 *Utvärdering*

1. Tidigast [sex år efter ikraftträdandet av denna förordning] ska kommissionen genomföra en utvärdering av förordningen och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska särskilt vara inriktad på
 - (a) konsekvenserna av denna förordning för de grundläggande rättigheterna,
 - (b) unionsmedborgarnas rörlighet,
 - (c) den biometriska kontrollens ändamålsenlighet för att säkerställa resehandlingars säkerhet,
 - (d) eventuell ytterligare visuell harmonisering av identitetskorten.
2. Medlemsstaterna och berörda unionsbyråer ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta dessa rapporter.

Artikel 14 *Ytterligare tekniska specifikationer*

1. För att i förekommande fall säkerställa att identitetskort och uppehållshandlingar enligt artikel 2 a och c överensstämmer med framtida minimisäkerhetsstandarder ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa ytterligare tekniska specifikationer avseende följande:
 - (a) Ytterligare säkerhetsdetaljer och säkerhetskrav, däribland strängare standarder för att förebygga risken för hel- och delförfalskningar.
 - (b) Tekniska specifikationer för lagringsmediet när det gäller de biometriska kännetecknen enligt artikel 3.5 och deras säkerhet, däribland förhindrande av obehörig åtkomst och förenkling av validering.

- (c) Kvalitetskrav och gemensamma tekniska standarder för ansiktsbilden och fingeravtrycken.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 15.2 får det beslutas att specifikationerna enligt denna artikel ska vara sekretessbelagda och inte ska offentliggöras. I sådana fall ska de göras tillgängliga endast för de organ som medlemsstaterna har utsett att ansvara för tryckning samt för personer som vederbörligen har bemyndigats av en medlemsstat eller av kommissionen.
3. Varje medlemsstat ska utse ett organ som ansvarar för att trycka identitetskort och ett organ som ansvarar för att trycka uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar och ska tillkännage namnen på dessa organ för kommissionen och övriga medlemsstater. Medlemsstaterna ska ha rätt att ändra sådana utsedda organ och ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Medlemsstaterna får även besluta att utse ett enda organ som ansvarar för att trycka både identitetskort och uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar och ska tillkännage namnet på detta organ för kommissionen och övriga medlemsstater.

Två eller flera medlemsstater får även besluta att utse ett enda organ för dessa syften och ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*